

УХВАЛА
іменем України

09.02.2023 р.

м. Дніпро

Жовтневий районний суд м. Дніпропетровська у складі головуючого слідчого судді Нагорного А.О., при секретарі судового засідання Дон О.В., за участю прокурора Бєвалова О.О., захисника адвоката Ігнатова Є.Є., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська у м. Дніпрі клопотання прокурора групи прокурорів Донецької обласної прокуратури-прокурора Лівобережної окружної прокуратури Бєвалова О.О., про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування, заявленого в межах кримінального провадження, внесеного 19.08.2022 р. до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022050000003685 віднесено

Міхєєвої Ольги Юрївни, 25.03.1989 р.н., громадянки України, уродинки м. [REDACTED]
[REDACTED] за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

ВСТАНОВИВ

До Жовтневого районного суду м. Дніпропетровська надійшло клопотання прокурора групи прокурорів Донецької обласної прокуратури-прокурора Лівобережної окружної прокуратури Бєвалова О.О., про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування відносно підозрюваної Міхєєвої О.Ю., у кримінальному провадженні №22022050000003685 від 19.08.2022 р. до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022050000003685 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України

Прокурор у судовому засіданні клопотання підтримав та просив ухвалити рішення, яким надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, зазначених в клопотанні.

Захисник в судовому засіданні просив ухвалити рішення у справі на розсуд суду.

Вислухавши думку прокурора, захисника, вивчивши клопотання та дослідивши долучені до нього документи, слідчий суддя дійшов до наступних висновків:

Слідчим відділом 2 управління (з дислокації у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні №22022050000003685 від 19.08.2022 за підозрою громадянки України Міхєєвої О.Ю., у вчиненні злочину, передбаченому ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй.

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року №2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, від 21 грудня 1965 року №2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, захоплення чи підтримки сепаратистської діяльності, не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави.

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених вугод, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди.

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави,

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам агресії

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданнями агресії

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави,

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави.

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених вугод, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди.

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави,

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам агресії

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданнями агресії

Статтями I та II Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвизначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Статтями III та IV Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року) передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвизначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Статтями V та VI Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року) передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвизначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Статтями VII та VIII Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року) передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвизначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України як суверенної, самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та неподкорюваною.

16 липня 1990 року вказано, що Верховня Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, неподільність, неподкорюваність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх відносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація
Згідно з п. 1. 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 8 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року ШЗ/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 фз) Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила неспорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, неспорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновищаних норм міжнародного права

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької та Луганської областей відноситься до території України

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою
Згідно із статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території До складу України входять Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії рф на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканої, обороноздатності державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці та є проведенням підривної діяльності проти України. Ці результати стали в 2014 році анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів зс рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Міхсєвій О.Ю.

Постановою ради федерації федеральних зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-сф за результатами звернення президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту зс рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту рф на використання зс рф на території України

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму» Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року ця Постанова Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «Декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «Республікою Крим» - Указом Президента України від 14 березня 2014 року № 296/2014 ця Постанова Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року № 891- VII Верховна Рада АР Крим була розпущена
17 березня 2014 року представники розпущеної «Верховної Ради АР Крим» прийняли Постанову № 1745-6/14 «Про незалежність Криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим», а також Постанову 1748-6/14 «Про правонаступництво Республіки Крим», за якою вищим органом влади «Республіки Крим» є «Державна рада Республіки Крим»

18 березня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» підписала «Договір» між рф та «Республікою Крим» про прийняття до рф «Республіки Крим» та утворення, у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням конституційного суду рф визнаний таким, що відповідає конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів держдума рф, а 21 березня 2014 року - рада федерації федеральних зборів рф, відтак цей «Договір» набрав чинності 21 березня 2014 року

21 березня 2014 року прийнятий Закон рф № 6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до рф «Республіку Крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти «Республіка Крим» вважається прийнятою до РФ з дати підписання «Договору» (ст. 1 Закону РФ № 6-ФКЗ)

11 квітня 2014 року «Державна рада Республіки Крим» прийняла «Конституцію Республіки Крим» як суб'єкта рф

Надалі, продовжуючи підривну діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-УІІ «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс рф на території України, здійснення процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно- правовим актам, визнано частини території суверенної держави України, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію і повітряний простір суверенної території України, а також повітряний простір над широкими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не може бути основою для зміни статусу АР Крим

Реакцією на такі дії російської федерації, здійснені Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано

початок такої агресії з боку РФ на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополь (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема милітаризації Автономній Республіці Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку РФ внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації, реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, збройними силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і зс РФ, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам зброї та підрозділам ЗСУ, також військовими формуваннями РФ здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. В подальшому строк дії воєнного стану продовжено Указами Президента України №133/2022 від 14.03.2022, № 259/22 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022 - востаннє з 05 години 30 хвилин 25 травня 2022 року строком на 90 діб.

Відповідно до п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації - сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї, положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Дніпропетровської, Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської, Херсонської областей.

Зокрема, починаючи з 24.05.2022 до цього часу, російською федерацією тимчасово окуповано територію м. Світлодарськ Бахмутського району, Донецької області.

При цьому, представники підконтрольних російській федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території м. Світлодарськ Бахмутського району, Донецької області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу російської федерації.

Так, у громадян України Міхєєвої О.Ю., з мотивів непогодження з політикою чинної влади в Україні та підтримки вживення тимчасово окупованих територій України до складу російської федерації, будучи об'язаною про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, невизнання РФ поширення державного суверенітету України на тимчасово окуповані її території, виник умисел на співпрацю з представниками держави агресора.

Після 13 липня 2022 року, громадянка України Міхєєва О.Ю. перебуваючи на тимчасово окупованій території - в м. Світлодарськ, Бахмутського району, Донецької області, діючи умисно, реалізуючи свій злочинний умисел, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупаційної частини території України, підтримки рішень та дій держави-агресора, збройними формуваннями, окупаційної адміністрації держави-агресора, співпраці з державою-агресором, збройними формуваннями та окупаційною адміністрацією, надала згоду і добровільно була призначена на так звану посаду «исполняющего обязанности начальника общего отдела администрации города Светлодарска донецкой народной республики», тобто зайняла посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно зі штатним розкладом на Міхєєву О.Ю., як на в.о. начальника загального відділу покладалась наступні обов'язки виконувати вказівки керівника незаконно створеної адміністрації м. Світлодарська, брати участь у зібраннях, нарадах та інших публічних заходах, на яких публічно підтримувати окупаційну владу та російську федерацію; організувати єдину систему діловодства в адміністрації; контролювати виконання законів, указів, доручень голови адміністрації; організувати розгляд звернень громадян, вживати заходів до своєчасного вирішення поставлених у них питань; організувати перевірки стану цієї роботи в органах місцевого самоврядування; організувати проведення нарад, що проводяться в адміністрації.

Отже, громадянка України Міхєєва О.Ю., у період часу з 13.07.2022 року до теперішнього часу, перебуваючи на вказаній посаді, виконуючи організаційно-розпорядчі або адміністративно-господарські функції у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації російської федерації, а саме в так званому «общем отделе администрации города Светлодарска донецкой народной республики» в окупованому м. Світлодарськ, Бахмутського р-ну, Донецької області.

На підставі викладеного громадянка України Міхєєва О.Ю. обрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянським України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Обрунтованість підозри Міхєєвої О.Ю. підтверджується сукупністю зібраних під час досудового розслідування доказів, а саме:

- протоколом допиту свідка Ковальової Ю.А., яка в ході свого допиту пояснила, що їй відома гр. Міхєєва О.Ю., яка залишилась на тимчасово окупованій території м. Світлодарськ Донецької області та призначена окупаційною владою на так звану посаду «исполняющего обязанности начальника общего отдела администрации города Светлодарска донецкой народной республики»;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання за фотознімками за участю свідка Ковальової Ю.А. під час якого остання впізнала Міхєєву О.Ю.,

- протоколом огляду інтернет сторінки за участю свідка Ковальової Ю.А. під час якого остання на публікаціях телеграм каналу «ЗахареВич», впізнала Міхєєву О.Ю., яка на даний час працює в окупаційній адміністрації м. Світлодарська;

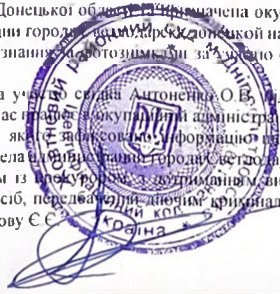
- протоколом допиту свідка Антоненко О.В., яка в ході свого допиту пояснила, що їй відома гр. Міхєєва О.Ю., яка залишилась на тимчасово окупованій території м. Світлодарськ Донецької області та призначена окупаційною владою на так звану посаду «исполняющего обязанности начальника общего отдела администрации города Светлодарска донецкой народной республики»;

- протоколом пред'явлення особи для впізнання фотознімками за участю свідка Антоненко О.В. під час якого остання впізнала Міхєєву О.Ю.,

- протоколом огляду інтернет сторінки за участю свідка Антоненко О.В. під час якого остання на публікаціях телеграм каналу «ЗахареВич», впізнала Міхєєву О.Ю., яка на даний час працює в окупаційній адміністрації м. Світлодарська;

- протоколом огляду від 18.01.2023 під час якого Міхєєва О.Ю. була призначена на посаду «исполняющего обязанности начальника общего отдела администрации города Светлодарска донецкой народной республики».

24 січня 2023 року слідчим за погодженням із прокурором, з оглядом на вимоги ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, повідомлено Міхєєву О.Ю. про підозру у відповідності та у спосіб, передбачений діючим кримінальним процесуальним законодавством України, а саме вручено записку Міхєєвій О.Ю. - адвокатів Ігнатову Є.С.

У зв'язку зі збройною агресією російської федерації, воєнним станом в Україні, захопленням території м. Світлодарськ Бахмутського району Донецької області та проведенням бойових дій, беручи до уваги те, що існують достатні підстави вважати, що Міхєєва О.Ю. перебуває на тимчасово окупованій території України та обритувану неможливість вручити повістку про виклик особи, з дотриманням вимог ст. ст. 111, 135, 278 КПК України, в газеті «Урядовий кур'єр» № 16 (7414) від 24.01.2023, яка є засобом масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора опубліковано повістку про виклик особи – Міхєєвої Ольги Юріївни, 25.03.1989 р.н., на 28.01.2023 об 11:00, 30.01.2023 об 11:00, 31.01.2023 об 11:00, за зазначеною в повістці адресою для проведення слідчих та процесуальних дій у кримінальному провадженні, отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, допиту підозрюваної тощо.

Відповідно до відповіді оперативного підрозділу на даній час підозрювана Міхєєва О.Ю. згідно отриманої інформації переховується від органів слідства та суду та перебуває на тимчасово окупованій території м. Світлодарськ Бахмутського району Донецької області.

Згідно з ч. 5 ст. 139 КПК України ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (непробуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваною та оголошення його у міждержавній та/або міжнародній розшуку є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження.

Відповідно до ч. 1 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень глави «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень».

Згідно з положеннями ч. 2 ст. 297-1 КПК України спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених зокрема статтею 111-1 КК України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності та оголошений у міждержавній та/або міжнародній розшуку.

В той же час відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» ухилення від явки на виклик слідчого (непробуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, який перебуває на тимчасово окупованій території України, та оголошення його у розшуку є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України, з особливостями, встановленими цим Законом. Вимога про оголошення у міждержавній або міжнародній розшуку не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження.

Крім того, аналогічні норми закріплені у ч. 1 ст. 5 Закону України «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції».

Згідно ст. 1 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» тимчасово окупованими територіями у Донецькій та Луганській областях на день ухвалення цього Закону визнаються частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль.

Під час досудового розслідування встановлено, що підозрювана Міхєєва О.Ю. ухилилась від явки на виклик слідчого (не прибула на виклик без поважної причини більше ніж два рази), оголошена у розшуку та перебуває у м. Світлодарськ Бахмутського району Донецької області, тобто на території, яка відповідно до постанов Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015, № 252-VIII від 17.03.2015 (з додатком), Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях», Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, затвердженого Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України 22 грудня 2022 року № 309 є тимчасово окупованою територією.

01.02.2023 р. підозрювану Міхєєву О.Ю. оголошено у розшуку.

В матеріалах кримінального провадження мається інформація, що Міхєєва О.Ю. перебуває на тимчасово окупованій території.

Досудове розслідування по кримінальному провадженню проводиться слідчим відділом 2 управління (з дислокацією в м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях, що розташовано в м. Дніпрі, площа Шевченко, буд. 7, у межах територіальної юрисдикції Жовтневого районного суду м. Дніпро.

Відповідно до ч. 1 ст. 297-1 КПК України, спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні стосовно підозрюваного, який переховується від органів слідства та оголошений у міжнародній розшуку.

Відповідно до ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», вимога про оголошення у міжнародній розшуку не поширюється на випадки, якщо вирішується питання про застосування стосовно цих осіб спеціального кримінального провадження. Згідно з ч. 2 ст. 1 КПК України, Кримінальне процесуальне законодавство України складається, зокрема з інших законів України.

Так, витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань підтверджується складанням відповідного процесуального документа і рішення керівника органу досудового розслідування.

Клопотання у кримінальному провадженні № 2202205000003685 від 19.08.2022 про здійснення спеціального досудового розслідування стосовно підозрюваної Міхєєвої О.Ю. підлягає розгляду Жовтневим районним судом м. Дніпропетровська.

Таким чином, наявні достатні підстави для проведення у кримінальному провадженні № 2202205000003685 від 19.08.2022 стосовно підозрюваної Міхєєвої О.Ю. спеціального досудового розслідування кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

На підставі вимог ч. 3 ст. 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 року № 1207-VII, керуючись вимогами ст. ст. 2,7, ст.3 ч.1 п.18), ст.139 ч.5,ст.ст. 297¹-297¹,309,372, 376,532 КПК України, слідчий суддя,-

УХВАЛИВ

Клопотання про надання дозволу на здійснення спеціального досудового розслідування, заявленого в межах кримінального провадження, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202205000003685 від 19.08.2022 р. - задовольнити

Надати дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202205000003685, відомості про яке 19.08.2022 р. внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань відносно Міхєєвої Ольги Юріївни за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Ухвала оскаржено не підлягає.

Повний текст ухвали оголошено 09.07.2023 р. о 14 год. 25 хв.

Слідчий суддя
Жовтневого районного суду
м. Дніпропетровська

А.О.Нагорний